

— 80 —
Г. ДАНДЕНЪ.

Свекре, заклѣвамъ ти са че . . .

Г-нѣ Сотенвилъ

Отдалечи са, вонишѣ като една возилница.

Г. ДАНДЕНЪ.

Г-жо, молята . . .

Г-жа Сотенвилъ.

Пжй, не са доближавай до мене: увоняла ти са е чакъ душата.

Г. ДАНДЕНЪ. (на Г-нѣ Сотенвилъ)

По чѣкай дата . . .

Г-нѣ Сотенвилъ.

Отдалечи са ти казвамъ, че не можешъ вече никакъ да са тжрнишѣ.

Г. ДАНДЕНЪ. (на Г-жа Сотенвилъ)

Дозволимми, моляти са, да . . .

Г-жа Сотенвилъ.

Пю! задавашъ ма. Говори отъ далеко ако искашъ.

Г. ДАНДЕНЪ.

Ей добре! Да, отъ далеко говоря. Заклѣвамъ ви са, че не сжмъ са поклатилъ отъ къщи, напротивъ тя бѣше оная която ходи цѣла нощъ по пжтницата.

АНГЕЛИКА.

Не ли ви казахъ азъ?